

Leidit Ratissa

Nro 2/2021

Hellettä ja kaatosadetta
**Naisten
Automobiili-
ajoissa**
Päijät-Hämeessä

Dodgen
automalli naisille
- La Femme

Naisten
automobiiliharrastus
mediahuomion
kohteena

Anna-Mari Niemelä
Jenkkiautoileva jäsenemme

Jälleen yksi harrasteajokausi on vaihtunut auto-vanhukseimme talviseisontaan. Kauniita ajokelejä onneksi riitti menneenä kesänä todella paljon, joten eiköhän niitä muistellessa jakseta taas talven yli odottaen ensi kevättä ja uusia autoiluretkiä. Kuinka merkittäviä ovatkaan osana hyvinvointiamme nämä irtiotot aikakoneillamme – vanhoilla autoilla, jotka eivät ole hajuttomia ja mauttomia vaan sielukkaita koneita. Tämä on vielä korostunut näin pandemian aikana.

Leidit ratissa palaa juttuineen menneeseen kesään. Klubimme suven kohokohta oli luonnollisesti Naisten Automobiiliajat Päijät-Hämeessä. **Lea Lahti** kertoo järjestelyistä sekä itse tapahtumasta, minkä lisäksi saamme lukea miten puheenjohtajan Baby Austin lopetti NAK:n ajojen "ujostelun" sekä tapahtuman määränpäästä Vintage Rusty Cafeesta. **Anu Laakson** ja **Timo Paavolan** kypsyttelämä yritysidea toteutui kahvilan sekä vanhan tavaran kaupan kokonaisuutena, joka on tunnettu mm. torstai-iltojen harrasteajoneuvokokoontumisista.

Muitakin juttuaiheita on NAK:laisten näppäimistöistä syntynyt. Edellisessä lehdessä julkaistun valokuvauskilpailun parhaimpiin kuviin pääsemme tutustumaan ammattitaitoisen tuomarin saatesanoin.

Dodge panosti naisautoilijoihin 50-luvulla kehittäen heille suunnatun automallin La Femmen, joka on Leidit ratissa -autoesittelyn arvoinen ilmiö. Jokaisessa lehden numerossa kerrotaan jonkun jäsenemme autoharrastuksesta. Tällä kertaa vuorossa on **Anna-Mari Niemelä**, jolle syntyi palo moottoriajoneuvoihin jo lapsena ja iän karttuessa se on

vain voimistunut vieden vauhdikkaiden lajien pariin sekä isomoottorisen '88 Pontiac Trans Amin omistajaksi.

Naisten Automobiiliklubi edustaa harrastustamme ja niinpä tänäkin vuonna Naisten Automobiiliklubi on ollut esillä julkisuudessa useammassa yhteyksissä sekä uutena aluevaltauksena antanut raaka-ainetta yhteen Pro Gradu -tutkielmaan. Näistä löytyy taustakooste lehdestämme. Tänä päivänä on yhä tärkeämpää tuoda positiivisissa yhteyksissä esiin vanhojen autojen harrastusta yhteiskunnan muutospaineiden ravistellessa myös autoilun rakenteita.

Mukavia lukutuokioita ja hyvää loppuvuotta!

Hannele Hatanpää, päätoimittaja

Menokalenteri 2022

- 8.-9.1. Helsinki Retro & Vintage Design Expo, Kaapelitehdas, Helsinki
- 12.-13.2. Kustom Kulture Show, Kaapelitehdas, Helsinki
- 5.-6.3. Motor Show -messut, Karhuhalli, Pori
- 12.-13.3. Hämeenlinnan Antiikki & Vintage, Loimua Areena, Hämeenlinna
- 19.3. Winter Swap Meet, Teivon Ravikeskus, Tampere
- 2.4. FHRA Mega Swap, Helsinki-Malmin lentokenttä, Helsinki
- 2.-3.4. Hot Rod & Rock Show, Tampereen Messu- ja Urheilukeskus, Tampere
- 15.-17.4. American Car Show, Classic Car Show, Tuning Car Show, Custom Truck Show, MC Heaven & Motorsport (FHRA 50 vuotta juhlanäyttely), Helsingin Messukeskus, Helsinki
- 30.4.-1.5. Classic Motor Show, Lahden Messukeskus, Lahti
- 6.5. FHRA Cruising Pre-Party (Helsinki-Malmin lentokenttä) ja Cruisin' Night (Kauppatori), Helsinki
- 14.-15.5. Päijät-Hämeen Rompemarkkinat, Jokimaan ravirata, Lahti
- 28.5. Waltikka Cruising, Hotelli Waltikka, Valkeakoski

MUSEAALISIA NÄYTTELYITÄ 2021-2022

- 22.-25.11. ja 29.11.-2.12.2021
Simo Riikosen autoaiheinen taidenäyttely, Werstas moottorikahvia, Pyssykangas, Nakkila
- 21.10.2021-9.1.2022
Unisexiä ja väriteeveetä - värien kertomaa 1960-70-luvuilta, Keski-Suomen museo, Jyväskylä
- 15.5.2021-13.4.2022
Kesämuotia kylpyläkapungissa sadan vuoden ajalta, Naantalin museo, Naantali
- 15.10.2021-31.8.2022
Bella Italia - italialaista tyyliä - pienoisteemanäyttely, Mobilia, Kangasala
- 1.5.2019-31.12.2024
Käsityön juhlaa - nostalgiamatka menneen ajan juhliin, Käsityö museo Miila, Paimio

* Tapahtumatieto kannattaa tarkistaa netistä ennen matkaan lähtemistä, koska muutokset ovat mahdollisia.

Koonnut/kuva: Hannele Hatanpää

Mietteitä ajokauden päättyessä

Taas on aika viedä harrasteautot talviunille, suurin osa lukijoista lienee niin jo tehnytkin. Valitettavasti koronapandemia varjosti kuluneena vuonna edelleen tapahtumia – kaikki suuret harrastetapahtumat peruttiin. Toisaalta suuren yleisön kiinnostus harrastustamme kohtaan näyttää olevan nousussa ainakin Naisten Automobiiliklubin saamien yhteydenottojen perusteella. Voit tutustua kahteen esimerkkiin kasvavasta kiinnostuksesta tässä lehdessä.

Harrastajat ovat tavanneet ajokaudella toisiaan vapaa-ajoneuvokokoon-tumissa ja monissa pienemmissä tapahtumissa. Naisten Automobiiliklubissa jännitys tiivistyi alkukesästä, kun pohdimme kuumieksi voimmeko järjestää oman vuotuisen ajotapahtumamme. Ruokailua koskevilla erikoisjärjestelyillä sekä osallistujia- ja yleisömäärää rajoittamalla järjestäminen onnistui, ja pääsimme nauttimaan autoinemme Päijät-Hämeen maisemista.

Hienoa, että osallistujia kiinnostaa myös kehittää tapahtumaa antamalla palautetta. Palautekyselyn vastausprosentti nousi tänä vuonna jo peräti 68:aan prosenttiin – tämä on palautekyselyhistorian ennätys! Tapahtumalle annettiin kokonaisarvosanaksi huikeat 9,2. Palautteiden mukaan parasta tapahtumassa oli mukava yhdessäolo samanhenkistä harrastajien kanssa ja kiinnostavat kohteet. Suurin osa palautteen antajista kannattaa lyhyehköjä ajomatkoja ja leppoisaa tahtia, jossa kohdepysähdyksissä jää aikaa muiden osallistujien kanssa jutusteluun. Yksittäisissä palautteissa kehoitettiin harkitsemaan tapahtuman kokonaiskeston lyhentämistä, ja toisaalta hidastamaan ajovauhtia. Ajoja joskus organisoineet lukijamme todennäköisesti tietävätkin, että reitillä kaikille osallistujille sopiva etenemisvauhti pysyttelee vuodesta toiseen suurena mysteerinä 😊.

Kiitokset ajotoimikunnan puuhanaiselle Lealle kokonaisuuden organisoinnista, Viiville lisäksi erityiskiitos asu-ajoneuvokokonaisuuksien palkitsemisesta lahjakortein. Tänä vuonna asu-ajoneuvokisassa jaettiin palkinnot sekä tuomarien valitsemalle ajokunnalle että osallistujien keskuudestaan valitsemalle ajokunnalle. Naisten Automobiiliklubi harkitsee josko ensi vuonna siirryttäisiin asu-ajoneuvokisassa kokonaan osallistujäänestykseen.

Ensi kesän ajojen järjestämisaluetoivetta kysyttäessä suurin osa äänistä keskittyi Varsinais-Suomeen, ja seuraavaksi eniten ääniä sai Uusimaa. Toki myös muut alueet saivat hajääniä. Vuosikokous vahvistaa alkuvuodesta automobiiliajojen tapahtumapaikan vuodelle 2022.

Naisten Automobiiliklubin hallitus tulee kokoontumaan vielä vuoden lopulla. Tällöin päätetään vuotuisesta hyväntekeväisyyslahjoituksesta vuosikokouksen ohjeistuksen mukaisesti. Samalla päätetään myös vuosikokouksen 2022 ajankohdasta. Merkitsethän jo nyt kalenteriinne **Naisten Automobiiliajot naisten viikon sunnuntaina 24.7.2022**. Toivomme, että kahden vuoden tauon jälkeen myös Lahden Classic Motorshow pystytään järjestämään huhti-toukokuun vaihteessa 2022.

Turvallista loppuvuotta Leidit Ratissa -lehden lukijoille ja rauhaa joulun odotusta!

Tanja Virtanen-Leppä

Leidit Ratissa

Julkaisija:

Naisten Automobiiliklubi ry

Yhteystiedot:

leiditratissa@
naistenautomobiiliklubi.fi
040 587 4351

Päätoimittaja:

Hannela Hatanpää

Toimituskunta:

Tanja Virtanen-Leppä
Lea Lahti

Ulkoasu:

Tiina Lemmola
tiina.lemmola@gmail.com

Kansikuva:

Hannele Hatanpää

Seuraava lehti ilmestyy
huhtikuun lopussa 2022.

Aineistot: 5.4. mennessä

leiditratissa@
naistenautomobiiliklubi.fi

Kannatusilmoitusten

hinnat, alv. 0 %

1/1 sivu	160 €
1/2 sivua, pysty/vaaka	120 €
1/4 sivu, pysty	80 €
1/8 sivu, vaaka	60 €
1/16 sivu, vaaka	(maksuton, jäsenille)

www.naistenautomobiiliklubi.fi/23

Lähtöpaikalla autot pysäköitiin Vuolenkosken Rantamestan edustalle Kymijoen rantapenkereelle. Kuva: Ville Pisto.

Naisten Automobiiliajot 2021 Päijät-Hämeessä

Kesän NAK:n automobiiliajossa kurvailtiin 18. heinäkuuta maalaismaisemissa. Saimme kuulla hienon esimerkin yhteisöllisestä kylätoiminnasta, pääsimme tutustumaan useaan erilaiseen kahvila-ravintolaan sekä pieneen automuseoon ja laajaan vintagevaatevarastoon. Jalloittelu kanavapuistossa ja sulutuksen seuraaminen kanavassa sujui muusta poiketen sateenvarjojen alla.

Jokaisen tapahtuman taustalla suunnittelua riittää

Kuten monessa muussakin yhdistyksessä, Naisten Automobiilikubissakin

Aamupalan lomassa Lea ja Tanja kertoivat päivän ohjelmasta.

Sari ja Anssi Juutilainen lähtötunnelmissa, matka-autona Mercedes-Benz 220 SEb 1965.

pohdittiin ankarasti jo toista vuotta peräkkäin voidaanko kesän ajotapahtuma järjestää poikkeusolojen vallitessa. Edellisvuoden palautelomakkeissa oli toivottu ajoa Päijät-Hämeen seudulle.

Aluksi yritin kieltäytyä ajon järjestäjän tehtävästä, sillä muistissa oli vielä varsin hyvin Päijät-Hämeen Mobilistien järjestämään SAHK:n valtakunnalliseen Retkeilyajoon liittyvä valtava

Mari Pihlaja-Kuhnan NSU Sport Prinz lähtöpaikalla.

Lea Lahti oli liikkeellä 1970 Mazda 1500 deluxella.

urakka ajotoimikunnan ydintiimissä joitakin vuosia sitten. Silloin teimme puolisoni Antin kanssa lupauksen toisillemme, ettemme ikinä enää suostuisi mukaan niin suuren tapahtuman järjestelyihin. Sittemmin Antti on ollut vuosittain kilpailupäällikkönä ja päävastuussa hieman pienemmän, Lahti Classic Tour -ajotapahtuman järjestelyissä, mutta ensimmäisen LCT-ajotapahtuman jälkeen olen itse onnistunut väistymään vastuista ja keskittymään Classic Motorshow'n osastojen toimintaan ajojärjestelyjen sijaan.

Pitkän pohdinnan jälkeen lupasin kaikesta huolimatta ottaa tämänvuotisen Naisten Automobiiliajon kohteiden sopimisen ja aikataulun laatimisen kontolleni. Etäyhteyksin toteutetussa vuosikokouksessa maaliskuun lopulla vahvistin suostumukseni ja käynnistin järjestelyt. Oman perheen kesken punnittiin moneen otteeseen erilaisia vaihtoehtoja ajotapahtuman toteuttamiseksi.

Kun koko alkukesän ajan uhkana leijui epidemiatilanteen paheneminen, oli pohdittava miten järjestelyissä voisi varautua mahdollisimman koronaturvalliseen ajotapahtumaan. Kaiken varalta osallistujamäärälle asetettiin viidenkymmenen ajoneuvon maksimi. Päätettiin, että ajotapahtumaan

Antin Automuseon pihalla saatiin vielä nauttia poutasäästä.

Nina Oinosen Volvo Amazon Sport automuseon pihalla.

Antin Automuseon kalusto koostuu 1960–1970-luvun ajoneuvoista.

Riina ja Kari Sundström palkittiin onnistuneesta pukeutumisesta ajoneuvonsa 1977 Ford Taunus GL:n tyyliin. Ajanmukaiset asut olivat löytyneet Viivin Vintagesta.

Sanna Patshijewin ajokkina oli Dodge Charger 1973.

voi osallistua halutessaan myös kokonaan omin eväin ja tämä huomioitaisiin osallistumismaksun suuruudessa. Aamupala- ja päivälliskohteissa ruokailu tapahtuisi terassilla. Päätöskahvit tarjoiltaisii kahvilan yhteydessä olevassa tilavassa autohallissa, eikä ajon osallistujien tarvitsisi jonottaa muiden

kahvilan asiakkaiden kanssa samassa tilassa. Matkan varrelle valittaisiin vain yksi tutustumiskohde, joka varattaisiin pelkästään osallistujien käyttöön suljettuna muulta yleisöltä. Kohteeksi sovittiin kotimme pihapiirissä toimiva pieni museo. Aluksi suunnitelmassa oli toinen tutustumiskohde Heinolassa tai Lahdessa, mutta koronaturvallisuuden nimissä se pudotettiin pois. Mediatiedotteita ei läheteltäisi normaaliin malliin hyvissä ajoin etukäteen, vaan vasta hyvin lähellä ajotapahtumaa, jotta yleisömäärä pysyisi kohtuullisena. Näin toimien ajomatkat jäivät harmillisen lyhyiksi, mutta toisaalta monelle osallistujalle taisi ajamista tulla riittävästi jo kotoa lähtöpaikalle ja päätepisteestä takaisin.

Leena ja Esko Kemppe luottivat vuosimallin 1975 Datsun 100 A:n menoon.

Heli Valtonen ajeli kovia kokeneella ja sittemmin hienosti entratulla 1972 GT Cortinalla kartanlukijanaan isosisko Anne Valtonen.

Ajon ohjelma käyntikohteineen julkaistiin Leidit Ratissa verkkolehden ykkösnumerossa, joka ilmestyi kesäkuun alussa. Samalla käynnistyi ilmoittautuminen. Määräaikaan mennessä ajoon ilmoittautui 30 autokuntaa.

Aamiainen veden äärellä talkootyötä ihastellessa

Lähtöpaikkana toimi kahvila-ravintola Rantamesta Iitin Vuolenkoskella. Kymijoen lahdenpoukaman rantapenkelelle saatiin näyttävä asetelma ajoon osallistuvista ajoneuvoista. Vastikään Kymenlaaksosta Päijät-Hämeeseen liittyneen Iitin kunnan syrjäkulmalla sijaitseva Vuolenkosken kylä tunnetaan aktiivisesta kylän hyväksi tehdystä talkootyöstä. Paikalliskuumisia saapuivat kertomaan meille Johanna Salonen ja Kaisa Pethman. Kyläläisten yhteisöllisellä osallistumisella on mahdollistettu niin kevyen liikenteen väylän kuin liikuntahallinkin saanti kylälle. Rantamestan kupeessa näimme viimeisimmät talkoita vaatineet kohteet: vierasvenelaiturit ja keväällä valmistuneen kyläkeskuksen, jossa on tilat kyläkaupalle, parille yrittäjälle sekä kylätömminnälle. Vuolenkosken 500 asukkaan kylässä on oma kyläkoulu ja päiväkot. Parhaillaan on rakenteilla kahdeksan omakotitaloa ja kylään on syntynyt kymmenen vauvaa kuluvana vuonna!

Vanhoja autoja ja vintagemuotia

Aamupalan jälkeen matka jatkui Vierumäen kautta Asikkalan Vesivehmaalle,

70-luvun pyhäajelut muistuvat mieleen Elina Tukkiniemen autokunnasta, jolla oli allaan 1972 Fiat 600. Heidät palkittiin sekä asu-ajoneuvopalkinnolla että pisimmältä ajoon tulleina.

1973 VW Kastenwagenilla taivaltaneen, Sanna Kontion autokunnan retki-idylliä Vääksyn kanavapuistossa hetkeä ennen sadetta.

Maximekkoiset Arja Viitaniemi ja Pirjo Aalto kurvailivat 1967 Plymouth Barracudalla.

Ulla Lundqvistin 1970 Taunus poseeraa Vääksyn Päijännetalon edustalla.

jossa kohteena oli Antin Automuseo ja Viivin Vintage. Pienimuotoisen, harvoin avoinna olevan kotimuseon vinttikerroksen oli kesän ajaksi vallannut nuoren yrittäjän vintagevaatemyymälä, Viivin Vintage. Sen koko varasto oli esillä, joten ajon osallistujilla oli ainutlaatuinen tilaisuus tehdä löytöjä omiin ajoneuvoihin sopivista vaatteista ja asusteista. Yritys lahjoitti myös kaksi lahjakorttia parhaiten pukeutuneille ajoneuvokunnille. Toinen annettiin tuomariston valitsemille ja toinen yleisöäänestyksen perusteella. Lahjakorteista on tulossa pysyvä käytäntö – seuraavienkin vuosien ajotapahtumiin on luvassa Viivin Vintagen lahjakortti.

Lähtöaikaa automuseolta nopeutettiin hieman, sillä taivaalle alkoi kertyä uhkaavia ukkospilviä ja sääennuste säikytteli lähestyvistä myrskyrintamasta.

Kauniin kanavapuiston anti jäi osin puolitiehen

Vesivehmaalta ajettiin Vääksyn kanavalle, jossa pysäköitiin Mobilisti-illasta tutulle puistoalueelle jättäen parkkialueet vapaaksi muille Vääksyssä vieraileville. Kotimaan matkailu on ollut vilkasta, ja kesän aikana Vanhassa Vääksyssä on ollut ajoitain pulaa parkkipaikoista.

Wine & Cafe Jokirannan yrittäjät olivat kattaneet Nahkurin verstaas -piharakennukseen maittavan buffet-pöydän ruokailun etukäteen tilanneille. Päijännetalon Lähtuotemyymälästä ajoneuvokunnat saivat noutaa lähtöpaikalla jaetulla lipukkeella Asikkalan kunnan lahjoittaman tuotekassin. Samassa yhteydessä tarjoutui hyvä mahdollisuus hankkia paikallisia tuotteita ja samoissa tiloissa toimivan Kanavan Panimon myymälästä juomia kotiinviemiseksi.

Kati Taivaisen ajoneuvokunta osallistui 1990 Toyota Land Cruiserilla, missä oli villi länsi -teemainen motiivimaalaus.

Vääksyn Kanavalle oli varattu reilusti aikaa, jotta ajon osallistujat ehtisivät hyvin kierrellä alueen kaikissa puodeissa, käydä ihailemassa sulutusta kanavassa ja maistelemassa Kanavan Helmen jäätelötehtaan herkullisia jäätelömakuja. Harmittavasti juuri kanavalle varatun ajan kohdalle osuneet pari reipasta sadekuuroa sabotoivat suunnitelmat. Kurja sää sai osallistujat jäämään vain yhteen kohteeseen tai etsimään sateensuojaa omista ajoneuvoistaan. Kanavalta lähtöä ei kuitenkaan voitu nopeuttaa, koska kaikkia ei pystytty tavoittamaan ja oli tarkoitus ajaa letkassa viimeiseen kohteeseen päätöskahveille. Onneksi myrskyrintama kuitenkin kiersi hiuksenhienosti Vääksyn ohi.

Loppuhuipennus palkintojenjaon merkeissä

Ajon viimeinen kohde, Vintage Rusty Cafe on persoonallinen kahvila ja vanhan tavaran myymälä Loukkuharjun teollisuusalueella Vääksyssä. Paikka on tunnettu paitsi maistuvista kotileivonnaisistaan ja mielenkiintoisista myyntituotteistaan niin myös torstai-iltojen harrasteajoneuvokokoontumisistaan.

Täytekakkukahvien jälkeen ohjelmassa oli muistamiset ja palkintojen jako. Yleisöäänestyksen voittivat Riina

Katriina Halmetoja perheineen 1973 Taunuksella palkittiin vuosittaisen ajotapahtuman ensikertalaisina. Palkinto jouduttiin arpomaan sillä mukana oli useita uusia osallistujia.

Ajojen vanhimmalla autolla ajanut palkittiin. Tämän ansaitsi Chevrolet 1954 Bel Airilla Vintage Rusty Cafeen Anu Laakso.

ja Kari Sundström vuosimallin 1977 Ford Taunuksella ja 70-luvun värikäällä asukokonaisuudellaan. Tuomariston valinta oli Elina Tukkiniemen

seurue pukeutuneena nostalgiseen perhematkailutyylisiin. Heillä oli ajoneuvona Fiat 600 vuodelta 1972. Sama ajoneuvokunta palkittiin myös pisimmältä ajoihin tulleina. Vintage Rusty Cafeen Anu Laakso osallistui sunnuntaiajellumme vanhimmalla autolla, vuosimallin 1954 Chevrolet Bel Airilla pokaten tästä hyvästä myös pokaalin.

Lopulta sadekin taukosi ja kotimatalle päästiin poutakelissä. Halutessaan saattoi vielä palata Viivin Vintagelle ja Antin Automuseolle, jonne oli matkaa vain noin viisi kilometriä.

Vintage Rusty Cafeen pihamaa täyttyä harrasteajoneuvoista torstai-iltaisina.

Teksti: Lea Lahti

Kuvat: Hannele Hatanpää ja Lea Lahti

Vintage Rusty Cafe

Anu Laakso ja Timo Paavola pyörittävät Vääksyn Loukkuharjussa persoonallista kahvilaa ja vanhan tavarankauppa.

Vintage Rusty Cafeen yrittäjät, Anu Laakso ja Timo Paavola ovat oikeastaan aina keräilleet vanhoja esineitä ja huonekaluja sekä sisustaneet niillä kotiaan. Anulla oli jo pitkään haave omasta kahvilasta. ”Monesti tuli mietittyä millaisen kahvilan haluaisin perustaa jos siihen joskus tulisi mahdollisuus”, Anu muistelee. Vanhan tavarankauvan perustamista pohdittiin myös jo useamman vuoden ajan. Timolle vanhan tavarankeräily on siirtynyt jo geeneissä hänen osto- ja myyntiliikettä pitäneiltä vanhemmiltaan.

Alunperin huonekalutehtaaksi 1980-luvulla rakennettu halli Vääksyn Loukkuharjun teollisuusalueella hankittiin aluksi ihan toisenlaiseen yritystoimintaan. Vuosien ajan hallia käytettiin veneiden korjaus- ja säilytystilana. Kun yritystoiminta painottui hieman toisenlaiseen muualla tehtävään työhön, osa hallitilasta vapautui muuhun käyttöön.

Samaan aikaan Anulle tuli elämässä eteen tilanne, jossa piti miettiä uutta ammattia niinpä kahvila ja vanhan tavarankauva synnyivät hallin päätyyn varsin luontevasti vuonna 2017. ”Aluksi oli ajatuksena tehdä hallin päädyssä Aki Kaurismäki -henkinen karu bensis”, Anu naurahtaa. ”Onneksi ei kuitenkaan menty ihan niin pelkistettyyn tyyliin”. Ruosteisten metallilevyjen somistama katto, vanhoista huonekaluista koottu sisustus ja vanhoista puuvovista muokatut pöydät antavat kahvilalle persoonallisen ilmeen. Vintagekuosia olevat verhot ja pöytäliinat lisäävät nostalgista tunnelmaa.

”Olen ryhtynyt kahvilanpitäjäksi kottileipuripohjalta, minulla ei ole tähän mitään koulutusta”, Anu toteaa vaatimattomasti. Hyvistä raaka-aineista valmistetut maukkaat suolaiset ja makeat leivonnaiset ovat maistuneet asiakkaille ja menekki on yllättänyt yrittäjän positiivisesti. Arkisin kahvilassa on tarjolla myös keittolounas. Kahvi-

layrittäjä tekee pitkää päivää. Työpäivä alkaa jo useita tunteja ennenkuin ovet avataan, ja sulkemisaikaan jälkeenkin menee helposti tunnin verran ennen kuin tiskit ja siivoukset on hoidettu. Kesäaikaan Anu palkkaa kahvilaan apu-työvoimaa ja pystyy silloin tällöin pitämään itse puolikkaan tai jopa kokonaisen

vapaapäivän. Talvisin kahvila on avoinna viisi päivää viikossa. ”Olemme näiden vuosien aikana tutustuneet aivan huikeisiin ihmisiin ja se on yksi suuri syy miksi tätä työtä jaksaa tehdä”, Anu kertoo hymyillen.

Talviaikaan myymälätilaa on käytettävissä hieman vähemmän kun veneet ja ajoneuvot saapuvat talvisäilöön, mutta kesäaikaan vanhan tavarankauvan puoti levittäytyy peremmälle halliin. Anulla on myynnissä myös muutama rekilinen vintagevaatteita ja -asusteita. Vuoden verran Vintage Rusty Cafelta on löytynyt myös Viivin Vintagen osasto, jonka valikoima vaihtuu vuodenaikojen mukaan. Halliin on tehty oma soppi myös hierojayrittäjälle, ja vuokratiloja muokataan tarpeen ja kysynnän mukaan.

Jo neljän vuoden ajan kahvilaan on kerran viikossa kokoontunut ajoneuvoharrastajia. Kesikesällä torstai-iltojen pidennetty aukiolo ja kahvilan herkullinen tarjonta houkuttelevat paikalle kymmenittäin harrasteajoneuvoja kauempaakin.

Teksti ja kuvat:
Lea Lahti

Baby Austin hoiti mallikkaasti Tanjan ja Pekan Päijät-Hämeen retken. Antin Automuseon pihamaalla nautittiin vielä kesäauringosta. Kuva: Anki Kervinen.

Baby Austin debytoi Naisten Automobiiliajoissa

Vuoden 2021 Naisten Automobiiliajot oli ensimmäinen kerta, kun klubin epävirallinen maskotti, puheenjohtaja Tanja Virtanen-Lepän 1955-vuosimallinen Austin A30 pääsi osallistumaan ajotapahtumaan. Baby Austin -lempinimellä tunnettu pikkuinen Austin pyrki ajojen reitille jo kesällä 2020. Tällöin vesipumppuun liittyvät tekniset vaikeudet estivät osallistumisen ja suurempien vaurioiden riskin takia Austin jäi lepäilemään lähtöpaikalle.

Tänä vuonna kaikki sujui hyvin, ja Helsingistä Päijät-Hämeeseen jo edellisenä päivänä saapunut Austin kuljetti ajokuntaa tapahtumassa mallikkaasti. Nautimme kauniista maisemista ja

Rankkasadekuurot Vääksyn kanavapuitossa vilvoittivat muuten lämpimiä Naisten automobiiliajoja. Kuva: Pirjo Aalto.

kiinnostavista kohteista, leppoisasta reitistä ja muiden autoharrastajien tapaamisesta. Raju ukkoskuuro Vääksyn kanavalla testasi Austinin vesitiiveyttä. A30-mallin sivulaseissa on jousella toimivat keventimet, joiden ansiosta lasit liikkuvat kevyesti ylös ja alas lasin ylälaidassa olevan pienen palkin avulla. Perinteistä veiviä ikkunoiden liikuttamiseen ei ole. Kevytrakenteiset ikkunat pitivät ja säilyimme kuivina myös kaatosateessa.

Austinia voi nykyään luonnehtia melkeinpä somejulkikkikseksi, voit seurata seikkailuita Instagramissa nimellä Naisten Automobiiliklubi.

Teksti: Tanja Virtanen-Leppä

Kesäisen valokuvauskilpailumme kolmen kärki

Keväällä 2021 Naisten Autobiilklubi (NAK) avasi jäsenilleen mahdollisuuden osallistua leikkimieliseen valokuvakilpailuun teemalla auto – kesä – naismobiliisti. Osallistujille annettiin vapaus tulkita teemaa mieleisellään tavalla. NAK asetti kuville ainoastaan kaksi kriteeriä: 1) jäsenen tulee olla mukana kuvassa ja 2) kilpailuun osallistuminen antaa kyseisen kuvan käyttöoikeudet klubille. Jälkimmäinen tarkoittaa käytännössä sitä, että klubi saa oikeuden

käyttää kuvia esim. Leidit Ratissa -lehdessä.

Kutsuimme valokuvauskilpailua tuomaroimaan vintagetyyliseen kuvaukseen erikoistuneen valokuvaaja **Hanna Mäkisen**, taiteilijanimeltään Maria Kimalle. Osa jäseistämme muistaa Hannan inspiroivasta valokuvausteemaisesta tilaisuudesta vuoden 2020 vuosikokouksen yhteydessä.

Hanna luonnehti valokuvauskisan tasoa korkeaksi, kuvista välittyä aito innostus ja paneutuminen menneen ajan

tyyliin. Alla Hannan valinnat kolmeksi onnistuneimmaksi kuvaksi sekä lyhyt palaute kuvista. Esittelemme otteen muista kuvista myöhemmin Leidit Ratissa -lehdessä.

Naisten Autobiilklubi ja Maria Kimalle onnittelevat voittajia! Ykkössi-jan saavuttaneelle Kaisalle lahjoitetaan muistoksi voittajakuvaan perustuva palkinto.

Sijalla 1: Kaisa Koskelainen (kuvaaja Ari Lehtola)

"Tässä kuvassa on sitä jotain! Iltavalo valaisee miellyttävästi kuvan ja luo kuvaan rauhallisen tunnelman maalaismaiseman kanssa. Samalla kuvassa on sähkökkää seksikkyyttä niin auton kuin naisenkin taholta. Erinomainen kuvauspaikka, koska tie kaartuu taustalla. Kehittämisehdotuksena rajaus olisi voinut olla laajempi vasemmalle, jotta koko auto olisi mahtunut kuvaan."

Sijalla 2: Tanja Virtanen-Leppä (kuvaaja Pekka Valtonen)

"Herkullinen idea tuoda kuljettajan katse peilin kautta kuvaan! Kuvasta huokuu vintage ja Naisten Automobiiliklubin idea! Kehittämisehdotuksena kahvikuppi ja nenäliina pois ratin edestä lokerosta. Tai niitä voisi tummentaa editoimalla, jolloin niitä ei enää huomaisi helposti."

Sijalla 3: Arja Viitaniemi (kuvaaja Anni Korhonen)

"Hienosti taltioitu tilanne, ehkä lavastettu, mutta se ei haittaa sillä kuva on oikein kiva muisto häätöpäivästä! Morsiamen puku asettuu kauniisti ja kuvaan tulee liikkeen tuntua. Kehittämisehdotuksena rajaus voisi olla ala- ja yläosasta tiiviimpi. Kuva voisi toimia myös värillisenä."

Teksti: Tanja Virtanen-Leppä
ja Maria Kimalle

Kuva: Pekka Valtonen

Yleinen kiinnostus Naisten Automobiiliklubia kohtaan kasvaa

Kuva: Pekka Valtonen

Kiinnostus naisten automobiiliharrastusta kohtaan on selkeästi kasvussa. Leidit ratissa toimituskunta kokosi iloksesi ajankohtaiskoosteen asiasta.

Anittan kyydissä MTV Viiden jälkeen -ohjelmassa

MTV otti yhteyttä toivoen ohjelmaansa vanhoja autoja harrastavan naismobilistin, ja jäsenemme Anitta Pellinen tarttui nopealla aikataululla haasteeseen. Kuvaus järjestyi vuorokauden varoitusajalla, videopätkä esitettiin jo seuraavana päivänä. Vuosimallin 1957 Renault 4CV osoitti toimivansa moitteettomasti myös syksyisessä vesisateessa. Ajopätkä on katsottavissa MTV.fi -palvelussa. Anittan haastattelu on perjantain 22.10.2021 lähetyksessä puolivälissä ohjelmaa ennen Jake Nymanin haastattelua noin 32 min kohdalla.

Pro gradu -tutkielma autoiluun liittyvästä kuluttajakäyttäytymisestä ja -kulttuurista

Helsingin yliopistossa yhteiskuntatieteiden maisteriksi opiskeleva Mira Pekkinen otti Naisten Automobiiliklubiin yhteyttä hakiessaan erilaista näkökulmaa tutkimusaineis-

toonsa. Miran pro gradu -tutkielma käsittelee henkilöautoiluun liittyvän kulttuurin ja kuluttajakäyttäytymisen muutosta. Tutkielma kattaa henkilöautoilun yleisesti eikä se rajoitu museoautoiluun. Fokus painottuu kvalitatiivisiin syvähaastatteluihin, aihetta tarkastellaan myös jonkin verran tilastollisesti. Jäsenemme Sari Juutilainen oli yksi haastateltavista.

Pro gradu -tutkielma valmistuu tämän hetkisen suunnitelman mukaan keväällä 2022. Mahdolliset muutokset tutkielmaa työstävän Miran työtilanteessa voivat viivästyttää suunniteltua aikataulua.

Kauppalehti Optio kiinnostui pikkuisesta Austinista

Kauppalehti Option toimittaja bongasi uutisvirrasta sympaattisen näköisen vanhemman auton – auto oli Tanja Virtanen-Lepän Austin A30. Tällä kertaa toimittajan yhteydenotto tuli hyvissä ajoin ja kuvaukset marraskuussa ilmestyvään juttuun tehtiin jo syyskuun puolivälissä Kulosaaren kartanolla Helsingissä. Juttu painottuu toisaalta harrastuksen vintage-puoleen kuten pukeutumiseen ja toisaalta Naisten Automobiiliklubin toimintaan sekä historiaan. Juttu ilmestyi Kauppalehti Option autoaiheisessa numerossa 11.11.2021.

Teksti: Tanja Virtanen-Leppä

Kuva: Hannele Hatanpää

LK-PAKKAUS AY

Dodge La Femme valmistettiin vuosina 1955 ja 1956. Kokonaistuotanto oli alle 2500 yksikköä. Kuvassa on viisvitonen.

Dodgen näkemys naisiin vetoavasta automallista – *La Femme*

Vuonna 1955 esitellyn Dodge La Femmen kohderyhmä oli 50-luvun lopun amerikkalaiset naiskuljettajat. Sen sanottiin olevan ensimmäinen auto, joka on koskaan suunniteltu yksinomaan naisautoilijoille.

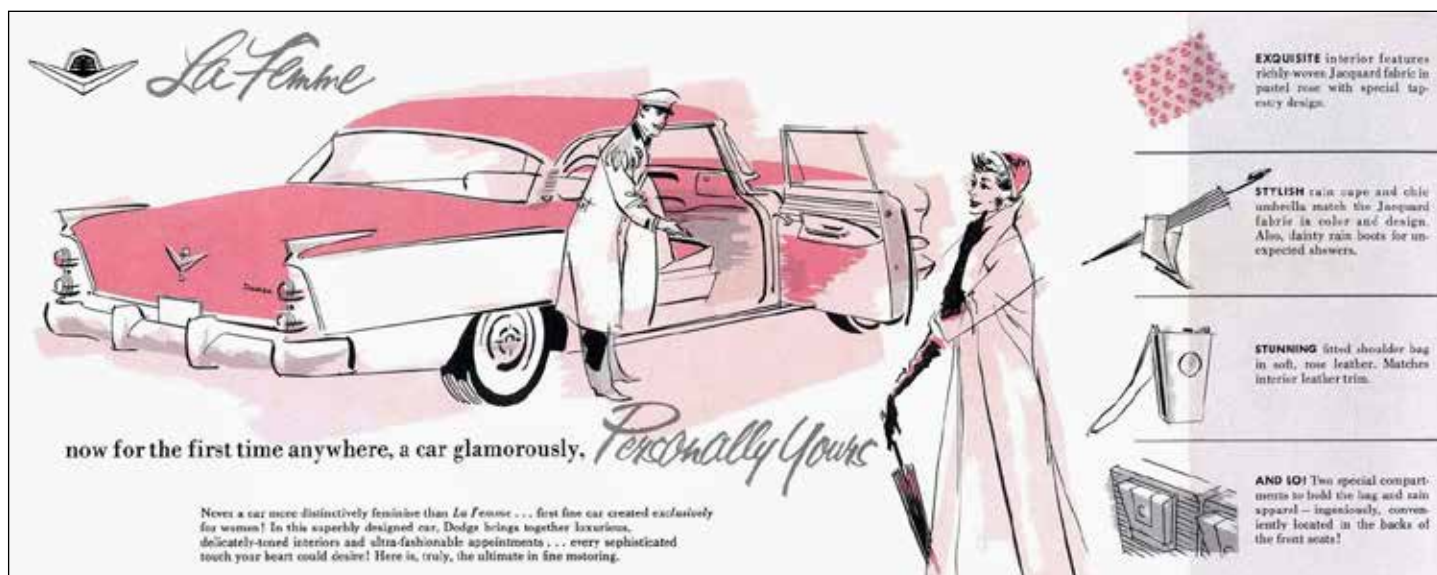
Ennen sotaa 1940-luvun lopulla valtaosasta naisista tuli avioliiton myötä Amerikassa kokopäiväisiä kotiäitejä ja se tarkoitti samalla sitä, että he hylkäsivät aiemmat menestyksek-

Ohjaamon vaaleanpunaista olemusta ryhdytti musta vuoden 1955 La Femmessä.

Auton istuimissa ja ovipaneeleissa oli yhdistelmä vaaleanpunaista vinyylillä ja Orchid Jacquard -kangasta jonka kuvio muistutti ruusunuppuja.

käätkin uransa. Sodan sytyttyä tilanne muuttui. Heistä tulikin yhtäkkiä tärkeä osa työvoimaa. Valtava määrä työssäkäyviä amerikkalaismiehiä oli Euroopassa tai Tyynenmeren sotatantereilla ja kotirintamalla tapahtuvan liiketoiminnan pyörittäminen lankesi naisten harteille. Tästä nk. "Rosie the Riveter"-kaudesta virisi amerikkalaisnaisissa uudenlainen itsenäisyyden tunne. Heitä ei palkattu enää vain sihteereiksi ja jonkin käsittelijöiksi, vaan he saattoivat vastata monista töistä, joissa aiemmin oli työntekijöinä ollut miehiä. Työpai-

koilta kummunneen itsellisyys myötä naisille tuli suurempi tarve myös itsenäisyyteen maanteillä.

Uusi elämäntyyli toi kakkosautot

Toisen maailmansodan jälkeen Amerikassa alkoi vaurauden ja kukoistuksen aikakausi. Kotitalouksiin ostettiin nyt yhden auton rinnalle toinen auto, joka sopi uuteen elämäntyyliin. Kaupunkialueiden ulkopuolelle syntyi esikaupunkialueita ja superhighway -mootto-

riteitä rakennettiin. Kulmaruokakaupat alkoivat kadota, ja tilalle tuli valtavat supermarketit ja ostoskeskukset, joissa kaikki ostokset onnistuivat helposti. Yhtäkkiä iso joukko amerikkalaisia halusi asua lähioissa. Ainoa ongelma oli näiden ja palvelujen välisen liikenteen puuttuminen. Kun lapsi tarvitsi uusia vaatteita, piti löytää tapa päästä esikaupunkialueelta kaupunkiin tai paikalliseen kauppakeskukseen. Suuret moottoritiet mahdollistivat ihmisten matkaamisen autoilla entistä pidempiä matkoja lyhyemmässä ajassa. Autot

1955 La Femmen mukana tuli aika määrä tarvikkeita – huulipunakotelosta tupakansytyttimeen.

Vuonna 1955 La Femmen mukana tuli myös sadetakki ja -lakki sekä sateenvarjo, jotka sopivat ruusunuppusistukseen. Enää vain kalossit puuttuivat.

muuttuivat ylellisyydestä välttämättömyydeksi ja perheiden automäärän tuplaantuminen kiihtyi. Esikaupunkiasuminen tarkoitti yleensä myös sitä, että perheen elannon hankkija ajoi joka päivä töihin keskustaan, jolloin kotiäiti jäi ilman autoa. Oli luonnollista ostaa toinen auto perheeseen.

Autonvalmistaja Chryslerin ja sen Dodge Divisioonan johto seurasi tiettenkin maailman menoa. 1950-luvun puoliväliin mennessä oli kolme suurta amerikkalaista autovalmistajaa – Chrysler Corporation, Ford Motor Company ja General Motors – tuoneet markkinoille ajomukavuutta parantavaa uutta tekniikkaa, kuten ohjaustehostimen, tehostetut jarrut ja automaattivaihteiston. Televisiomainoksissa, joissa näitä esiteltiin oli pääosissa naisia ja mainosten kohdistaminen heihin näytti lisäävän autokauppaa. Dodgella ennustettiin, että yhä useammat perheet omistavat kohta useita autoja, ja he halusivat saada osansa trendistä ennen kuin kilpailu kovenisi. Heidän arvionsa oli, että monet myytävistä autoista tulevat olemaan naisten käytössä. Takana olivat ne ajat, jolloin

La Femme saattoi olla floppi aikanaan, mutta se on edelleen hieno aikakautensa edustaja ja omaa keräilyarvoa.

Kullanhoitoisilla merkeillä luotiin autoon normikulkineesta erottuvaa glamouria.

Kullanväriset "La Femme" -kirjoitukset koristavat ajoneuvoa ja korvasivat tavanomaisen Custom Royal Lancer -merkit auton etulokasuojissa.

vaimo lainasi autoa päiväksi ja takana olivat ne ajat, jolloin vaimo jäi yksinkertaisesti kotiin. Niinpä Dodge päätteli, että heidän pitää tehdä automalli, joka vetoaa naisiin ja jossa he haluavat tulla nähdyksi.

La Femme tulee markkinoille

Tuloksena oli Dodge La Femme, joka kuvasti vaurautta ja naisten uutta it-

senäisyyttä. Sen idea perustui kahteen 1954 vuoden Chrysler-näyttelyautoon – Le Comteen ja La Comtesseen. Moilemmet rakennettiin hardtop-korisen Chrysler New Yorker Deluxe Newportin pohjalta. Kun Le Comte suunniteltiin maskuliinisella värityksellä niin La Comtesse maalattiin "Dusty Rose" ja "Pigeon Grey" -sävyillä naisellisuutta korostaen. Myönteinen palaute kannusti Chrysleriä jatkamaan La Comtesse -konseptia ja se luovutti idean Dodgelle, joka toteutti tuotantomallin ja nimesi sen La Femmeksi. Tällä oli tarkoitus haalia naisen dollarit vuoden 1955 automyynnistä.

Dodge esitteli La Femmen suurelle yleisölle vaihteittain. Se debytoi International Salonissa Chryslerin tiloissa New Yorkissa tammikuussa 1955. Mallin mainonnassa keskityttiin voimakkaasti auton mukana tulleisiin nk. kauneustuotteisiin sekä sateenvarjon ja sen pidikkeen käytettävyyteen, eikä itse auton erityisiin ajo-ominaisuuksiin. Mallin tunnuslauseena oli epämääräinen ilmaisu – "Tilauksesta hänen majesteetilleen... amerikkalaiselle naiselle", mikä teki sen sopivaksi kenen tahansa

Etupenkien takaselkänojoissa oli lokerot auton mukana tuleville naisellisille erikoisvarusteille.

elämäntyyliin. Jälleenmyyjille autot tulivat vasta kevääksi.

”Pretty-in-pink” ja ruusunuppuja

La Femme oli erikoisversio Dodge Custom Royal Lancerista. Vuoden 1955 mallia markkinoitiin naisille, jotka halusivat vähän erikoisempaa. Kaksisävyisen – kanervanruusun (Heather Rose) ja safiirivalkean (Sapphire White) – muodokkaan korin ansiosta auto huokui charmia ja hienostuneisuutta. Dodgen matkustamotilojen suunnittelijoiden käsitys selkeästä ja naisellista sisustasta syrjäytti Custom Royal Lancerin vakiosisustamateriaalit ”La Femme Only” -verhoilulla, jossa auton istuimet ja ovipaneelit olivat haalean vaaleanpunaista vinyyliä ja Orchid Jacquard -kangasta, jonka kuviointi muistutti vaaleanpunaisia ruusunuppua. Lattiamatto koostui vaaleanpunaisesta ja viininpunaisesta kudoksesta.

Naisten houkuttelemiseksi markkinointitemppuna käytettiin auton mukana tulevaa naisellista varustepakettia. Nämä olivat Chicagossa toimivan tunnetun naisten hienojen vaatteiden ja asusteiden valmistajan Evansin suunnittelempia ja valmistamia. Pakettiin kuuluivat sisustan ruusunuppukuvioista verhoilumateriaalia mukaileva tyylikäs sadeviitta, kalastajatyylinen sadehattu ja sateenvarjo sekä lakikiven muotoinen, vaaleanpunainen ja pehmeästä vasikannahkasta valmistettu käsilaukku. Sen sisällä tuli kasvopuuteriasia, huulipunakotelo, tupakkakotelo, kampa, tupakansytytin ja kukkaro, jotka kaikki olivat valmistettu joko kilpikonnanhuorijäljitelmästä ja kullanvärisestä metallista tai vaaleanpunaisesta vasikannahkasta ja kullanvärisestä metallista. Jokaiselle näistä tavaroista oli myös mittatilaustyönä valmistetut säilytyslokerot etupenkien takaselkänoissa. Laukkua voitiin säilyttää matkustajan selkänojan lokerossa niin, että sen kullattu medaljonkimainen harjatusta metallista valmistettu koriste näkyi ulospäin. Tähän voitiin kaivertaa omistajan nimi. Monet näistä lisävarusteista katosivat ilmeisesti jo ennen kuin ne edes saapuivat jälleenmyyjien esittelytiloihin. Niinpä nämä lisätarvikkeet ovatkin nykyisin todella harvinaisia.

Laventelia, kultaa ja tarun loppu

La Femmen myynti oli hidasta ja vain alle 1000 autoa ostettiin ensimmäisenä mallivuonna. Vuodeksi 1956 Dodge päätti mennä askeleen pidemmälle luodakseen vielä ainutlaatuisemman ja halettavamman La Femmen. Ulkokuoren

kaksivärisyys syntyi laventelinsävyistä – kuningasorkideasta (Regal Orchid) ja sumuisesta orkideasta (Misty Orchid), joista jälkimmäinen oli pääväri. Regal Orchid toimi korostusvärinä, jota oli katossa, takana ja sivuilla. Etuistuinten takana oli edelleen tavaroiden säilytykseen soveltuvat lokerot, mutta ne poikkesivat hieman edellisestä vuosimallista. Auton istuimissa ja ovipaneeleissa käytettiin sekä uniikkia Orchid Jacquard -kuvioista kangasta, että kullanväristä vinyyliä. Matto oli laventelin sävyinen. Myös vuonna 1956 Dodge La Femmen ostajat saivat naisellisia lisävarusteita. Tällä kertaa tarjottiin laukun sijaan vain sadevarusteita, jotka käsittivät sadetakin ja lippalakkityyllisen sadehatun.

Jälleen kuluttajien vastaus oli haalean olematon. Näytti siltä, että liian harvat amerikkalaiset naiset olivat kiinnostuneita ”vaivattomasta ajamisesta naisellisesti” Dodgen painonappivaihteiston ja voimakkaasti tehostavan ohjaustehostimen avulla autolla, jossa oli mukavasti vääntävä 270-kuutiotuuma (4,4 l.) V8-moottori. Dodge myi 1956 vuosimallista La Femmää vain noin 1500 kappaletta, mikä johti sen tuotannon loppumiseen.

Dodge La Femmesta tuli monella tapaa varoittava tarina Detroitin seikkailunhaluisille tuotesuunnittelijoille.

La Femme

America's most glamorous Car—Designed with the ladies in mind!

Here is a car distinctively feminine—distinctively yours. Everywhere you look—you'll discover those tasteful refinements that you might select if you had been the designer. The warm, delicate exterior colors of harmonizing Regal Orchid and Misty Orchid—two lovely new shades exclusively yours. Exciting Orchid Jacquard combined with Gold Cordgrain trim interiors—yes, everything, in a mode of sophistication and loveliness—and all yours.

With the Magic of Push-Button Driving the effortless, the ladylike way—the only way to enjoy driving in this madcap age. You press a button—easily within fingertip reach—and that's all. Away you go—smoothly—safely—automatically!

A Strikingly New '56 DODGE That's Exclusively Yours!

Muodokkaassa kansikaslokeron kannessa on kullanvärinen La Femme -merkki.

Vuonna 1956 La Femmen Heather Rose and Sapphire White -väritys korvattiin Misty Orchid- ja Regal Orchid -väriparilla.

Dodgen tuolloin harhaanjohtavat tavat vedota naisten tarpeisiin La Femmen kohdalla tuomitsivat mallin heti alusta alkaen, eikä täydentävässä mainonnassa kerrotut ajamista helpottavat ja mukavuutta tuovat tekniset varusteet riittäneet enää kompensoimaan sitä.

Teksti: Hannele Hatanpää
Kuvat: FCA/Stellantis

Dodge La Femme ohjauspyörä oli vuonna 1956 kaksisävyinen, kuten auton ulkiväriyksen.

www.viivinvintage.fi

**Naisten
Automobiiliklubi ry**
Liity naismobilistien joukkoon!

Visuaalisia & viestinnällisiä sisältöpalveluita
www.hanneliner.fi

K L A S S I K A U T O O Y

Tiedätkö autosi todellisen vakuutusarvon?

Classic Datan sertifioidut tarkastuspalvelut tuottavat kirjallisen todistuksen auton kunnosta ja arvosta.

Sovi tarkastus: Klassik Auto Oy
info@klassik-auto.fi
+358 50 302 1116

Classic Data
VALTUUTETTU TARKASTAJA

• Teemme saksalaisen Classic Data -sertifikaatin edellyttämiä kunto- ja arvomäärittelyksiä, kysy lisää.
• Hyödyt osto-, myynti- ja vakuutus tilanteissa.

Anssi Juutilainen • www.klassik-auto.fi • +358 50 302 1116

Anna-Mari Niemelä

– rakkautta ajamiseen ensi vauhdeista lähtien

Anna-Marin sydän sykkii amerikkalaisille V8-moottoreille. Tallista löytyykin tällä tekniikalla kulkeva 1988-vuosimallinen Pontiac Trans Am, joka on ahkerassa käytössä keväästä syksyyn. Vauhdikasta harrastajaa ovat jo pienestä pitäen kiinnostaneet erilaiset moottoriajoneuvot.

Ensikosketuksen vauhdin hurmaan Anna-Mari sai noin kahdeksanvuotiaana. Silloin pieni tyttö pääsi ensi kertaa ajamaan kaksipyöräisellä menopelillä, vaarin lapsenlapsilleen ostamalla Italjet-mopolla. ”Pappani oli tietenkin mopoa kuristanut, ettei se kulkenut kuin noin 25–30 km/h – mutta silloin sekin vauhti tuntui aika hurjalta”, Anna-Mari muistelee. Omakotitalon pihasta lähti pitkä hiekkatie, jota pitkin oli mukava ajella. Kesälomilla ajeltiin tienpätkää edestakaisin muiden serkkujen kanssa vuorotellen – ja välillä jättskiä syöden. ”Ne oli kyllä ihan parhaimpia kesälo-

mia”, Anna-Mari muistelee hymyillen. Kahdeksanvuotiaana Anna-Mari on kirjoittanut Ystäväni-kirjaan kohtaan ”Mikä on unelmasi?”- vastaukseksi: ”Saada oma mopo.”

Auton ratissa radalla

Ensimmäisen kerran Anna-Mari pääsi ajamaan autoa 11-vuotiaana. Tämä tapahtui talvella järven jäällä ja autonä oli Volvo 740. ”Kyllä oli hauskaa päästä sladittelemaan”, Niemelä innostuu muistelemaan. ”Ja siitäpä se kipinä takavetoisiin lähtikin.”

Yläasteikäisenä Anna-Mari harrasti

jonkin verran myös mikroautoilua. Siitä jäi pysyvä palo radalla ajamiseen. Harrastus jatkuu rata-autoilun merkeissä vielä tänä päivänäkin. ”Oma suosikkini on Alastaron moottorirata, jossa on tullut useaan otteeseen käytyä ajamassa”, vauhtiharrastaja kertoo.

Anna-Marilla on äidin puolelta saksalainen suku, jossa melkein kaikki ovat moottoriurheiluhulluja. Niinpä formula ykkösiä on katsottu pienestä saakka ja leikkimielisesti taisteltu vaarin kanssa siitä voittaako Häkkinen vai Schumacher.

”Se adrenaliini ja fiilis mitä nämä moottorivehkeet antaa, se on se juttu”, Niemelä tunnustaa. Ja toki autoissa pitää olla myös jokin tarina. Uudet autot eivät säväytä Anna-Maria yhtään. ”Ne ovat jotenkin todella mitäänsanomattomia ja tylsiä”, harrastaja huokaa. ”Siinä on ihan erilaiset fiilikset ja tuoksut kun istut vanhan auton sisälle ja lyöt auton käyntiin. Vanhan auton ratissa voi helposti tunnelmoida ja kuvitella millaista elämä on ollut siihen aikaan kun kyseinen auto on ollut uusi.”

Klubin jäseneksi

Naisten Automobiiliklubin jäsenenä Anna-Mari on ollut vuodesta 2015.

Anna Mari videokuvaamassa lähtöpaikalla Nitro Nationals -kiihdytyskisoissa Kauhavalla. Kuva: Ari Karhunen.

Hän löysi yhdistyksemme oikeastaan ihan sattumalta Facebook-julkaisuja netissä selatessaan, kun uutisvirtaan osui kuvia NAKin ajotapahtumasta. ”Olin ihan, että vautsi tällainen klubi on olemassa – ja tottakai halusin heti liittyä”, Niemelä huudahtaa.

Tällä hetkellä Anna-Mari on NAK:in hallituksen jäsen. ”Olen myös F-Body Club of Finlandissa jäsenenä. Niissä merkeissä tulee tavattua muita Firebirdien, Trans Amien ja Camaroiden

omistajia”, kertoo Niemelä.

Tapahtumissa liikkueensa Anna-Mari ottaa aina paljon valokuvia. Olemmekin saaneet useasti nähdä hänen ottamiaan taidokkaita otoksia NAK:in tapahtumista. Ammatikseen Niemelä työskentelee videokuvaajana. ”Työssäni olen päässyt kuvaamaan monia autotapahtumia ympäri Suomea Nitro Nationals’eista SM-ralleihin. Muistoissa on mahtavia kuvausreissuja”, Niemelä toteaa tyytyväisenä.

Ratapäivillä pääsee syventymään radalla ajamisen saloihin. Ahvenisto on Suomen haastavimpia ratoja. Kuva: Tomi Jokela

”Driving Machine” -sanoin Pontiac mainosti Trans Amiaan ja se kuvaa hyvin automallia sillä ne ovat elementissään mutkaisilla maanteillä. Kuva on Naisten Automobiiliajoista 2019.

”Yhdeksän kesää olen kuvannut Alastaron radalla Euroopan nopeimpia autoja. Jo heti aamuisin radalla V8-moottorien testikäyttö sekä metanolin tuoksu ilmassa saa filikset korkealle. Ei tule tylsää hetkeä töissä”, kuvaaja kertoo innostuneena.

Anna-Marin harrasteajoneuvot kirvoittavat usein kommentteja muilta autoilijoilta. ”Yleisin kommentti jonka autostani saan on että tuo kuluttaa varmaan ainakin 20 litraa satasella. Ja aina heitä korjaan, että kesikulutus siinä 11 litraa/100km. Eli hyvin kestää lompakko ajamista”, nainen naurahtaa.

Oma Pontiac

Pontiac Trans Am 1988 on ollut Anna-Marilla vuodesta 2011 lähtien. Se on tullut Kaliforniasta Suomeen 2010. ”Hain auton Hämeenlinnasta pariskunnalta, jonka vaimo piti sitä liian rumana ja halusi miehen hankkiutuvan siitä eroon. Itse olin tästä Kalifornian auringon polttamasta ja rosoisesta ulkonäöstä aivan täpinöissäni ja ajelin hymyssä suin sen kotiin vaikka autossa ei ollut edes tyhjäkäyntiä”, tyytyväinen omistaja muistelee nauraen. ”Kävin kyllä kokeilemassa ennen tätä muutamaa 80-luvun Camaroa, Firebirdiä

sekä Mustangia, mutta tämä Pontiac antoi niistä eniten hyviä filiksiä”, jenkiautoihin tykästynyt harrastaja kertoo. ”Väri, manuaalivaihteisto sekä muhkeat soundit taisivat tehdä tehtävänsä”, Anna-Mari toteaa. Voimanlähteenä Trans Amissa toimii 350-kuutiotuumainen V8-moottori (5.7 litraa), joka

on vaihdettu jälkikäteen alkuperäisen viisilitraisen 305 cid V8:n tilalle. Auto on manuaalivaihteistolla, joka on huomattavasti automaattia harvinaisempi amerikkalaisissa autoissa.

Pontiac toimii Anna-Marilla käyttöautona puolet vuodesta, keväästä loppusyksyyn. Kilometrejä on mittariin

Unihiekat pyyhitty talven jäljiltä ja valmiina kesän ajoihin.

Naisten Automobiiliajot Päijät-Hämeessä olivat yksi Trans Amilla taitetuista kesän ajotapahtumista. Kuva:Anitta Pellinen.

kertynyt jo lähemmäs 100 000. Alkuperäinen alkeellinen ruiskutusjärjestelmä on välillä tuottanut päänsäivaa ja kaikki kulutusosat autosta onkin vaihdettu. Vuosien varrella on hommattu osia sitä mukaan, kun jotain ongelmia on ilmennyt.

”Olen halunnut pitää sen ulkonaisesti täysin orginaalin näköisenä. Osien

kalastelu onkin tuottanut päänsäivaa. mm. alkuperäistä mankkaa etsin aktiivisesti yli vuoden, kunnes sellainen viimein löytyi Espoosta”, omistaja esittelee. ”Huono maalipinta autossa on jäänyt kaikkein pienimmälle huomiolle. Mutta mieluummin teknisesti toimiva ja luotettava auto kuin hienossa maalissa ja ei tiedä milloin on tien

varressa. Matka-ajossa Pontiac on tosi mukava ajettava, kaupungissa raskaan tärisevän kytkimen kanssa ei niin nautinnollinen. Tuntuukin, että vasemman jalan pohje olisi tästä kytkimen käytöstä kasvanut”, Anna-Mari naurahtaa.

”Tähän autoon, kun aina keväisin istahtaa talven tauon jälkeen niin se pistää hymyilyttämään ja tulee samalla kotoisa tunnelma. Tietäähän siitä autosta kaikki pikkujutut, miten esimerkiksi pakki menee helpommin päälle ykkösen kautta tai, että kun bensamittari näyttää vähän alle puoltaväliä niin kannattaa käydä tankkaamassa sillä loppuosa tulee todella nopeasti alas”, omistaja kertoilee.

Perheessä on toinenkin harrasteauto. ”Miehelläni on Dodge Challenger R/T vuosimallia 1970. Auto on tullut hänelle tyhjänä korina, johon hän on hankkinut alkuperäisen voimalinjan – moottorin, vaihteiston, kardaania ja perän. Auton kunnostuksessa oli mittavat peltityöt. Nyt ollaan loppusuoralla ja vielä lähiaikoina on tarkoitus saada leima autoon”, Anna-Mari kertoo. ”Amerikkalaiset on selvästi se meidän juttu. V8 ja kaunis ulkomuoto antaa anteeksi melkein kaikki muut virheet autossa”, Niemelä toteaa hymyillen.

Länsi-Uudellamaalla järjestetään joka kevät ja syksy pidemmät cruisingit letka-ajona. Lähtö kutsuu Virkkalan Nesteellä. Kuvaaja Hannele Hatanpää.

F-Body Club of Finlandin kesämiitissä Anna-Mari voitti limbokisan "matalin auto" -palkinnolla.

Haaveita ja suunnitelmia

Vielä toistaiseksi toteutumaton haave on päästä ajamaan legendaariselle Nürburgringin moottoriradalle. Suunnitelmissa onkin toteuttaa matka heti kun epidemiatilanne helpottaa. "Jossain vaiheessa on tarkoitus hankkia Trans Amiin remmiahdin. Vaikka se kyllä söisi vähän sen niin sanottuja "normikäyttisominaisuuksia". Mutta olisi se sen arvoista", omistaja summaa.

"Parasta ajoneuvoharrastuksessa on se, kun saa tutustua muihin samanhenkisiin moottoripäihin, nähdä kauniita vanhoja autoja ja kuulla niiden tarinoita. Sekä tottakai myös päästä ajamaan radalle sekä kiihdyttämään 1/4 mailia. Olen aina ollut ainoa nainen radalla, joten olisikin mahtavaa nähdä myös muita", Niemelä heittää haasteen.

Teksti: Lea Lahti
Kuvat: Anna-Mari Niemelä
ellei toisin mainita

Anna-Mari on reissannut ulkomaillakin harrastuksen merkeissä mm. Pohjoismaiden suurimmassa jenkkiautokokoonumisessa Ruotsin Västeråsin Power Big Meetissa.

Uudempi Bemari tarvitsi apuvirtaa, jota V8-Pontiacin akussa riittää.

ALL-PACK OY

HB-Automobile Mobilihotelli
0400 317 082